

РАТНИКЪ

ЗА ИКОНОМИЯ, ЛИТЕРАТУРА И ПОЛИТИКА

Излиза за сега всѣка Недѣля

Ив. Ев. Гешевъ, София

Годиш. абонаментъ 6 л.
Полугодишенъ 3 л.
За три мѣсеца 2 л.

За странство 10 лева год.
ПРЕДПЛАТЕНИ.
Единъ брой 15 ст.

Всичко, що се отнася до вѣстника, се адресирава:
Ред. в. „РАТНИКЪ“,
Свищовъ.

Обявления
за 1 кв. с. м. на 1 стр. 10 ст.
на другитѣ страници 8 ст.
за приставски обявления се плаща по три стот. на дума.
Всичко въ предплата.
Ръкописи и дописки назадъ не се връщатъ.

Зболѣлкара Д. Тошковъ

се завърна отъ обиколката си и се установи въ старата си квартира, — домътъ на Д-ръ Черневъ, срѣщу градекага градина.

Пломбира, лѣкува и поставя искусствени зъби отъ 8—12 часа прѣдпладнѣ и отъ 2—5 часа послѣ пладнѣ.
4—5

Искате ли да държитѣ гърлото си постоянно влажно? Употрѣбете чудесното средство — парфюма „Lu Sin—Lu Sin“, който, и парфюмира устата.

Едно пакетче 20 ст.

Намира се въ книжарницата на **А. Н. Данковъ—Свищовъ**

ПО ДОМАШНАТА ИНДУСТРИЯ: ШИЕНИЕ, ВЕЗАНИЕ, БРОДЕРИЯ.

Прѣзъ миналий и текуций мѣсеци сж заняти почти всичкитѣ окржжни сжвѣти и търговско индустриални камари съ промишлявание и прѣдлагание на разни поминъчни проекти. Срѣшаме вечеръ повечето вѣстници мотивирани мѣропрятия: по земледѣлието, скотовѣдството, занаятитѣ и други разни промишленности, които сж отъ естество да дадатъ благодарна работа за изучаване отъ компетентни лица. Намъ ни обърна особено внимание зачекванието доста на врѣме и на въпроса по озаглавената домашна, или по ясно казано, *женска индустрия*, още повече, че се говори и за нашия градъ.

Прѣдъ Търновскій Окр. Сѣвѣтъ е правилъ прѣдложения члена на нашата Русенска Търговска Индустриална Камара г-нъ Н. П. Недѣлковичъ, мѣжду другитѣ общи за цѣлия окржгъ, частно и за гр. Свищовъ, като е искалъ да се уреди една *образцова бубарница*, за каквата и ние говорихме въ по миналитѣ броеве на вѣстника си; той е искалъ още: да се даде една помощъ на Свищовското дружествено стопанско училище за да се прибави единъ курсъ по бродерията и да се отпусне една сума отъ 2000 лева за разни практически курсове по занаятитѣ и други отрасли на народний трудъ, особено за тия, които общаватъ и иматъ

по голѣма почва за вирѣние. За една отъ тия отрасли ние считаме *бродерията*, която обема: шивачитѣ, везанието, обшиванне, приплитане шнурове, кордони и пр. За да можемъ по ясно да истъкнемъ значението на нашето ступанско училище, въобще за домашната индустрия и за ролята която се пада на него въ това отношение, ние направихме едно извлечение отъ по важнитѣ стоки, които се внасятъ въ България отъ странство но които могатъ да съставляватъ артикулъ на ступанскитѣ училища и на дрѣбната домашна индустрия, и ето какъо намираме въ статистиката за 1902 г.

№ по рѣдъ	Наименование на внесенитѣ стоки	Количест. въ килогр	Стойность въ лева.
1	Вълнени платове, тъкани или плетени, шити всѣкакви брободи	23898	192418
2	Вълнени чорапи, ржжавици и други такива	5201	66147
3	Сжщо копринени	30	1747
4	Сжщо памучни	15416	119191
5	Вълнени тавтели, плюшове и шити на гергъовъ работи	940	10271
6	Сжщо такива памучни шивици и бродерия	14505	276073
7	Сжщо леноконопни шивици рѣсни и други шити на гергъовъ работи	214	7031
8	Сжщо копринени шитя-везани	1303	65697
9	Готови покривки памучни за маси, крвати, пешкири, кърпи за носъ и др.	87250	436468
10	Леноконопни и отъ други растителни вещества покривки за маси, крвати, пешкири кърпи за носъ и др.	3674	30503
11	Сжщо такива копринени	674	49231
12	Гайтаджийски памучни работи петелки, копчета, чапрази, шнурове и пр.	17762	129933
13	Сжщо леноконопни	435	5391
14	Сжщо ленопамучни смесени	4783	101361
15	Сжщо копринени смесени съ други прѣжди, металически жици, симъ—клубуданъ и др.	13144	255613
16	Копринени гайтаджийски работи	625	30305
17	Сжщо такива вълнени смесени	4241	35985
18	Дрѣхи готови долни всѣкакви: ризи, гаши, камизоли, престилки, фусти и други бродерани, обшити и не	74692	497285
		Всичко лева	2310650

Както вижда читателя, ние годишно плащаме 2,310,650 лева за работи които, при едно по голѣмо желание и насърчение, може да се набавятъ поне половината въ България въ най скоро врѣме, стига да се отворятъ при ступанскитѣ училища курсове на машинната бродерия, която

много бърже ще се внесе и въ домакинствата.

Съ машинитѣ за шевъ може да се бродира, може да се правятъ и шиятъ разни подгжвки, надиплювания и прочее, както се посочва въ наставленията за тѣхъ, обаче, поне ние незнаеме, надали ще има или твърдѣ рѣдко ще се намѣри такова семейство, което до сега да е изучило и да е гудило машината въ всичкитѣ нейни работи.

Спорѣдъ свѣдѣнията които имаме, прѣдставителитѣ на *«сингеровитѣ шевни машини» г. г. Борнъ С-ге въ гр. Руссе*, доста отдавна издържали практически курсове съ своитѣ машини по бродерията и изработенитѣ до сега *шивици* и друдитѣ прѣдмѣти намѣрвали да ги изложатъ въ нѣколко подходящи изложения въ страната, за да рекламиратъ още повече и така добрѣ реномираниитѣ си машини за шевъ отъ системата *«Сингеръ»*. За въ тѣхнитѣ курсове се приемали момичета тукашни и отъ тѣхъ едни вече самостоятелно могли да гуждатъ машинитѣ на всичкитѣ имъ служби и сж били пращани, освѣнъ въ Руссе, и въ други градове за да запознаятъ желающитѣ съ *машинната бродерия*.

Когато едно частно лицѣ, или дружество, може да направи толкова нѣщо за домашната индустрия, то колко повече би трѣбвало да се очаква отъ една държава при съзнанието, че тия дрѣбни кжщни индустрии ще дадатъ прѣпитание на много семейства и ще прѣдотвратятъ мизерията, особено за женската челядъ, която въ насъ още за дълги години ще рискува да се отдалечи отъ семейния покривъ за да дири, безъ опека, другадѣ на по далечъ работа»

Съзнавайки това наше положение и възпитание, на всѣкиго се налага приятната длъжностъ да подпомогне за развитието на домашната индустрия, въ която се включаватъ освѣнъ бродерията много други работи: правение искусствени цвѣта и китки, вратовръски мжжки и женски, дѣтски капници, джувки за обуца, лица за чехли на канава, на сукно и пр., чорапи и ржжавици на машина специална за тия работи, шалчета, брободи, фанели и други такива, които разработвани въ домакинствата, а не въ фабрики или други заведения, ще бждатъ много по ефтини, ще възблагодарятъ повече работника въ домътъ му и ще могатъ да се продаватъ, ако не по ефтино,

поне на равна цѣна съ чуждестраннитѣ, но при по солидна направа и по добро качество. . . .

Ето защо, ние съ радость посрѣщаме прѣдложението на г. Недѣлковича за откриване специаленъ курсъ по бродерията при тукашното ступанско училище и макаръ че окръж. съвѣтъ не е успѣлъ, по причина на закриванieto си, да земе по това потрѣбното рѣшение все се надѣваме и трѣбва надлѣжнитѣ лица по скоро да поставятъ въ редъ тоя отъ жизненъ интересъ въпросъ за града ни.

Заскѣпване на картофитѣ и ефтино зеле.

Прѣди месецъ врѣме въ нашия пазаръ картофитѣ се продавахъ отъ 4 до 7 лева най едритѣ и най добритѣ. Сега сж поскѣпнали до 10 лева. Причината на това, спорѣдъ свѣдѣнията ни, е, че има дирение въ мѣстноститѣ, отъ гдѣто идехъ и тукъ, съ назначение за износъ въ странство, особено за Англия, за кждѣто сж били отправени крупни партии отъ Сърбия и отъ Чехия сж биле изнесени до сега около хиляда вагони и то много отъ фабричнитѣ картофи сж биле изнесени като такива за ядене, даже се приготвявали, па може вече да сж експедирани и отъ България.

Къмъ таквато наши производѣния до сега не се е обръщало особено внимание и тѣ се культивираха колкото за мѣстно употребление, безъ да иматъ възнаградителна цѣна за производителитѣ, поради което на тѣхъ се глѣдаше твърдѣ занемарено и безъ особена важность за нашия пазаръ, гдѣто нуждитѣ постепенно се увеличаваха, но не бѣха въ състояние, до скоро врѣме, да насърчатъ повече прѣдприемчиви работници, па имаше врѣ-

ме когато такива картофи, намираха смѣтка спекулантитѣ, да ги внасятъ отъ странство. Запрѣтителнитѣ мѣрки по закона за филоксерата ограда нашето производство и мѣстната консумация постепенно даде единъ голѣмъ тласкъ къмъ тази култура, която има най добритѣ почвенни и климатически условия да вирѣе въ насъ стига да има пазаръ и цѣна.

Постепенното наше развитие, въ всѣко отношение, открива нашитѣ богатства прѣдъ чуждия свѣтъ и ние вече сме свидѣтели на крупни експорти било на рапица, било на кукурузъ, фасулъ, картофи и други, които до скоро врѣме несъставляваха никакви важни износни артикли за нашата страна.

Сегашното дирение на картофи, сегашний имъ износъ, ще открие повече тържища въ странство и ще насърчи нашия производител да се заеме съ по голѣма енергия за това вече доходно и насущно производство, което има, както казахме, всичкитѣ условия да вирѣе въ насъ.

Въ противность на това ние виждаме, че цѣнитѣ на зелето чувствително спаднаха. Отъ зачало, зелето се продаваше отъ 6 до 12 лева стотѣ, а пъкъ сега най доброто се продава по 5—6 лева. Обяснимо бѣше първата скѣпа цѣна съ продължителната голѣма суша прѣзъ тази година, но като стана извѣстно на производителитѣ нѣкой центръ, гдѣто се прѣдлага добра цѣна и има дирение, тѣ тичатъ и струпватъ тамъ стокитѣ си въ голѣмо количество и сами ставатъ причина да спадне цѣната, защото всѣки иска да продаде, а пъкъ нѣма толкова купувачи, нуждата е удовлетворена отъ по рано и складирванieto на зеле не съставлява нѣкой шансъ за особена печалба, та притѣжателитѣ, прѣдъ вицъ на разноскитѣ за връщане на мѣстото и тамъ пакъ за безцѣнка продаванието, прѣдпочитатъ

да ги продадатъ по що—за що.

Въ насъ сушата, за такива главни чованджийски произведения малко защото повечето отъ бахчигѣ се поятъ изобилни рѣчни води, та ако на едно то сушата намали производството, то други мѣста се добива двойно и тройно сегашнитѣ добри и бързи съобщения го скоро ги доставляватъ на потрѣбни пазари. За това именно, е забѣлѣзано въ всички по голѣми градове всѣко намира, и е по ефтино, защото отъ кждѣ се носи съ смѣтка, че ще може се продаде едно извѣстно голѣмо количество, за да може да понесе на разноски и губението на врѣмето. Въ малкитѣ центрове, забѣлѣзано е, една относително скѣпотия въ всичко. защото голѣмитѣ изводители, които могатъ да продаватъ ефтино, не отиватъ на такива малки пазари.

За нашето зеле, има добъръ пазаръ въ Руссия — въ Одеса. Тамъ хме посвѣтвали нашитѣ бахчовани да се отнесатъ тамъ чрѣзъ познати лидни фирми и на сигуръ ще направятъ добри здѣлки и ще могатъ при добра на да си продадатъ зелето, както направихъ прѣди 1—2 години нѣколко чрѣзъ Варна по желѣзницата. По Дунавъ вече е невъзможно, защото не се могатъ въ параходитѣ стоки и тѣ слѣдъ 6 дни спиратъ.

ДНЕВНИ

Нашия съгражданинъ, народенъ представителъ г. Т. А. Божиновъ тия дни стигна отъ София въ града ни по важно дѣло и вчера замина за столицата.

Онзи денъ посѣтиха градътъ ни Окръженъ правителъ г. Бойчевъ и Финан. Началникъ

ПОДЛИСТНИКЪ

Л. Бусенаръ

Китаиско-Японската война

прѣв II. II.

Продължение отъ брой 44.

Ли-Хунъ се яви съ растреперано тѣло поблѣднялъ, като смъртникъ.

Започнаха да разврѣзватъ труповѣтъ; но щомъ прѣрязаха връвта на краката имъ, тѣ (краката) се струполиха на земята, а слѣдъ тѣхъ се извалиха вътрешноститѣ, които се прикрѣпиха съ дълги пачаври. . . Никой повѣче не се рѣшаваше да се приближи до тѣзи ужасни останки, раздѣлени и разскжсани на парчета.

—Снимайте, снимайте!—викаше съ задавенъ гласъ краля.

Двѣтѣ сърдца, извадени отъ гърдитѣ на труповѣтъ, бѣха пронизани, заедно съ парченца книжки, пѣхнати въ тѣхъ, съ единъ съ чудна форма кинжалъ. Едната отъ книжкитѣ я извадиха и подадоха на краля и той прочете слѣдующитѣ ужасни думи:

«Ето каква смъртъ очаква всичкитѣ иностранци и врагове на Китай.»

Ржцѣтъ, както и краката, бѣха прирѣзани и се тръколиха щомъ се допрѣха до тѣхъ. Само главитѣ здраво бѣха прилѣпени къмъ мачтитѣ, защото бѣха за-

ковани съ по единъ гвоздей, тему каранъ прѣзъ устата.

Тѣзи глави бѣха едната гимиджията Тценгъ, който бѣше прибралъ Фрикета и Ли на спана си; а другата на стария «мандинъ», който бѣше тичалъ въ Сеулъ.

Това варварско убийство, тази ва обезображение на труповѣтъ имаше ужасно значение за краля, който напълно го разбра.

Бързешкомъ той се вѣрна въ двореца, като си шѣпна тихо съ половинъ гласъ: «ме съмъ изгубенъ. . . тѣ ще митобиятъ» . . .

Той прѣгледа прозорцитѣ вратата и слѣдъ това се оттегли въ секретната стая, кждѣто то пускаше викъ отъ ужасъ. Найнакрай послѣ, той падна на лѣбъ си и започна да плаче.

Стария мисионеръ, като научи за ужасната новина Фрикета единъ свой вѣренъ приятелъ се бърза да отиде при Фрикета да и раскаже за случившето.

Той трѣпереше при мисълта за опасността, на която току що да бжде положено младомомиче. Като дойде при нея, каза:

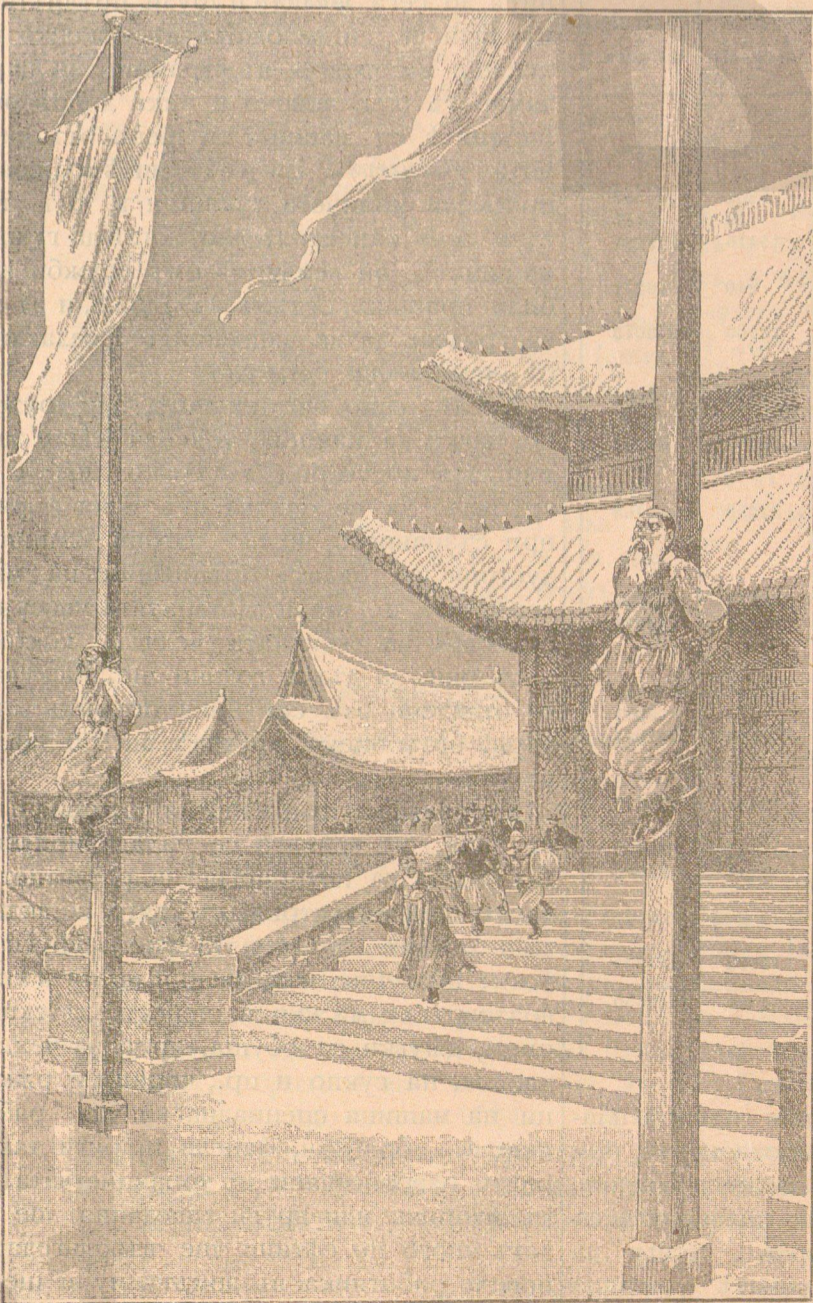
—Положението на работитѣ е много, много лошо.

—Какво да правя?—

—Незабавно трѣбва да минешъ. . .

—Но по какъвъ начинъ?

—Ще наемешъ носилка

Давловски и на другия ден заминаха обикновено.

Тъ сж ходили въ с. Овча Могила по приемането тамошното училище и въ с. Блене по въпроса за блатата.

До сегашния контролоръ при тукашната Земледѣлска Касса г. Цанковъ е прѣдседенъ на сжщата длъжностъ въ Плевен. Земледѣлска Касса, а на негово мѣсто е приведенъ Никополския Контролоръ г. Ингоровъ, който и прие длъжността си.

Затворената черква отворена.

Попския въпросъ, който бѣше се развилъ до толкова, че прѣдизвика затварянето на черквата «Св. Прѣображеніе» въ града ни за който и по прѣдхроникарахме е вече свършенъ съ ржжопологането на свѣщенника г. М. Сташевъ, които пристигна на 20 того по 9½ часа и на другия денъ черквата се отвори по случай празника «Въведение въ свѣтлая Богородица» и новия свѣщенникъ пръвъ пжтъ служи заедно съ архирейския намѣстникъ попъ Стефанъ Милановъ.

При всичко, че бѣше късно вечеръ, за посрѣщането на новия свѣщенникъ Душидоха първенцитъ отъ града ни, въ посеще отъ 12 фйтона, на вѣнъ отъ града до 5—6 километра и това посрѣщане бѣше повече отъ обикновено, като дава на фактъ, че ние знаеме да уважаваме и почитаме религиознитѣ служители щомъ тѣ о нашъ изборъ и желание и че вънасъ религията се тачи и изпълнява, въпрѣки вѣрденіята на нѣкой идеалисти за отслабването ѝ, защото причината на «попски въпросъ» бѣше че единъ свѣщенникъ неможаше да изпълнява всички трѣби на паството и затова, че съ та и служба не трѣбва да се създаватъ са доходни статии за нѣкой фаворизира тача лица. Наистина свѣщенното писание

демульпо . . . вий ще стигнете тамъ на другия денъ . . .

—Разбира се. . . но отъ кждѣ да си баема носилка и носачи? —

—Азъ ще Ви намѣря носачи и носилка, и конвой.

—Отъ все сърдце ви благодаря.

—Азъ ще се погрижа незабавно за створази работа.

Тѣ излѣзоха и двамата. Младото момиче тръгна за двореца да се прости съ избрала и съ Ли. Но монарха въ безумния въ ужасъ, не искаше да види никого. Той глъпно повѣда да не пускатъ въ неговий апартаментъ никого: нито приближенитѣ си, нито любимцитѣ си, нито пжкъ даже и ченоветѣ отъ сѣмейството му.

Фрикета срѣщна Ли окръженъ отъ отбѣлохранителитѣ си, избрани дѣца, отъ които най старото бѣше на 14 години, но . . . нито, облѣчени и въоръжени, изглѣждаха дѣла цѣли войници.

Младия прѣстолнаслѣдникъ знаеше като произнася нѣколко думи по французки, а Фрикета знаеше малко китайски. И като смѣсваха двата языка съпровождащи дукетатѣ си съ енергични жестови, двамата цетогугари прѣкрасно се разбираха. Като мислѣха, че неговата драга «Фаликета» се ято тляше да напусне Корея, бѣдното дѣте младочна жално да плаче, като испущаше неясноизвнтелни викове. силно стиснало въ чаганието си ржцѣтѣ на младото момиче.

работовитѣ телохранители, като го видѣха, жаленъ и плачущъ, започнаха и тѣ да ачатъ. Жалостнитѣ имъ ридания и плаче се сливаха въ едно и образуваха хоръ приличенъ на такъвъ, какъвто се срѣщатъ въ старитѣ класически трагедии.

Послѣ възвръщането си Ли, благо-

казва «олтаромъ служаши, олтаромъ питаеть се», но това прѣпитание не трѣбва да се обрѣща и не бива да има изглѣдъ на съблазъмъ на свѣтски материялни облаги, когато паството не се услужва на пълно съ религиознитѣ трѣбования, които не трѣбва никоги да се наскърбяватъ за такава цѣль.

Ние сме доволни отъ разрѣшението на тоя въпросъ по такъвъ удовлетворителенъ начинъ за желанието на енорияшитѣ, обаче скърбимъ че това не се направи по рано и прѣдизвика затварянето на черквата. Виновницитѣ на това трѣбва да се покаятъ че сж станали причина за оскърблението на паството и черквата.

Резервнитѣ полкове въ постоянни.

Научаме се, че досегашнитѣ резервни полкове се прѣобржщатъ въ постоянни и получаватъ № по редъ слѣдъ досегашнитѣ такива, и се образуватъ всичко пѣши 48 полка.

Тукашниятъ резервенъ полкъ е подъ № 33 и добива име Царъ Освободитель.

По този случай пристигнаха въ града ни десетина офицери за полвание кадѣра на дѣйствующитѣ полкове и се проектирва построиването на казарми отъ идущата година.

Дружеството «Просвѣщение»

Дружеството «Просвѣщение» както всѣка година, така и сѣга, ще отпразднува тържественно патронний си празникъ на 27 Декемврий т. г. като ще даде танцувална вечеринка заедно съ лотария, за която цѣль е вече распратило поканитѣ си изъ града въ които се молятъ за посарѣци отъ гражданитѣ за поставяне на лотарията и пр.

Понеже цѣльта е благодѣтелна ние се надѣваме че нашитѣ съграждане ще се явятъ и сега, както винаги, съ своитѣ щедри приноси.

Продължаване движението по Дунава.

дарение на хигиеническия подкрѣпителенъ животъ стана малко, чистичко китайче, гладичко и пълничко — не особено красиво, но прѣдставително. Разумното гледание, водата и сапуня и разстриванието съ четката правяха чудеса. За това всякитѣ се възхищаваха отъ изгледа на прѣстолнаслѣдника и възхваляваха младата болярка, дошла отъ Западъ. Но въ тази минута прѣстолнаслѣдника бѣше изгубилъ всичката си прѣдставителностъ.

Напразно се мжчеше Фрикета да му доказва на каква опасностъ се излагаше ако остане по за дълго врѣме тука. То на всичко отговаряше «не» което «не» произнасяше твърдо съ китайско ударение.

—Не . . . Не . . . Не . . .

—Махай се и ти съ своето «не».

—Пжкъ азъ не искамъ! . . .

—Та разбери ме. . . азъ не щж тука да ме заколятъ.

Говоряща това, тя затърка ржката по гърлото си, съ което му показваше, че ще ѝ отрѣжатъ главата.

Дѣтетото, махаше отрицателно глава и извика съ китайски гласъ, съ пронизателно ухото ударение:

— Не . . . Не . . . Фаликета нѣма да бжде заклана! . . .

— А пжкъ азъ ти казвамъ, че ще. . . Тѣзи ужасни Тогакутоси, сигуръ ще ме убиятъ . . Разбирашъ? Тѣ ме мразятъ. . . часъ всички ни. . . И когато и отецъ Шарпанате, любителя на лошитѣ каламбури, когато се усѣти и каза че нашето положение е «отъ турско по лошо».

Този порой на думи, малко по оспокоиха скръбъта на Ли, трептящата по странитѣ му усмивка окончателно го успокои.

Въ по миналитѣ броеве хроникарахме, че редовното плувание спира къмъ 20 того, поради малкитѣ води, отъ опасностъ на заледяване Дунава. Унгарското и Руското параходни агенства си развалиха мостоветѣ и дигнаха понтонитѣ, но прижданието на водата и доброто врѣме подпомогна да дойдатъ и продължаватъ да идватъ и други параходи съ стоки и пасаджерски, та заставатъ за манипулация въ приврѣмenni мостове. Сега дѣйствуватъ само пасаджерскитѣ параходи на Австрийското и Ромжнското дружества, а ония на Маджарското спрѣха отъ 19 того, но товарнитѣ продължаватъ да идватъ.

Опасенията, че не ще могатъ да се принесатъ всичкитѣ поржчани стоки слѣдъ тази голѣма вода и добро врѣме се отстраняватъ и се надевания, че всичко ще се получи на врѣме.

Товарението на износни стоки, особено на храни, изглѣжда че е вече прѣкратено и ще бжде послѣдний шлепъ натоваренъ съ храни изонзи денъ въ тукашното пристанище.

Сѣбиране на набора.

Дочухме, че, военното министерство се гласи да свика новъ наборъ въ срѣдата на мѣсецъ декемврий. Това ново свикване на набора—а той е втори въ тая есенъ—е въ свѣзка съ новопроектираното, както говорятъ, искане на военния министръ да уголѣми континента на постояннитѣ ни войски, което пжкъ е въ свѣзка съ новопроектираното военно раздѣление на корпуси. По тоя случай министерството се готви да издаде разпореждане и върху това да се разпрѣдѣлятъ новобранцитѣ по равно по всичкитѣ полкове.

«День»

Курсъ по лозарство, градинарство и др.

Съгласно едно обявление отъ търновски районенъ инспекторъ по землѣделието и отраслитѣ му се открива въ гр. Лѣсковецъ, търн окр. едномѣсеченъ зименъ

Силно развлѣнуваната Фрикета го прѣгърна и започна да го цѣлува.

— Гължбче, казваше тя съ сълзи на очи—не се мжчи да ме задържишъ. Ти виждашъ, че заминаването ми отъ тука ми е необходимо. . . Но мене ми е много мжчно да се раздѣля отъ тебе, защото азъ те обичамъ отъ всичкото си сърце. . . ний—женитѣ, сме способни цѣли да се прѣвтрзваме за страдающитѣ, а ти бѣше толкова нещастенъ! Нашата нѣжностъ е съединена съ любовта на по голѣма сестра къмъ брата си и на—майка къмъ сина си. . .

Азъ зная, че и ти ме обичашъ. . . ти който нѣмашъ нито майка, нито сестра!..

Ти ще си останешъ, за мене, най добрия и най скжпния споменъ на първото ми приключение. . .

Сбогомъ гължбче. . .

Дѣтетото, разбира се, нищо не разбира отъ всичкитѣ тѣзи думи, произнесени съ половинъ гласъ и толкова скоро, съ вълнение, което младото момиче не се трудеше да скрие.

Високия гласъ на Фрикета, нейнитѣ прѣгръщания и цѣлувки малко го поуспокоиха.

Той я цѣлуна за послѣденъ пжтъ и се върна съ тѣлохранителитѣ си въ сжщото врѣме, когато тя излизаше, като си бършеше солзитѣ.

Фрикета на скоро се завърна въ къщата си и набързо започна да се приготвя за пжтъ, твърдо рѣшена да замине по Английски безъ да се прошава съ нѣкого, съ което щѣше да избѣгне новитѣ сцени на отчаянието, при раздѣлата.

(слѣдва.)

